

Alenkin govor 22. maja 2024 v Tirani ob izvedbi skladb Sonatina in Pomladno hrepenenje v studiu RTSH v Tirani

Spoštovana predsednica Republike Slovenije, gospa Nataša Pirc Musar,
Spoštovani predsednik Republike Albanije, gospod Bajram Begaj,
Spoštovani veleposlanik Republike Slovenije v Albaniji, njegova ekscelenca Peter Japelj,
Spoštovani podpredsednik Akademije znanosti, akademik prof. Vasil Tole,
Spoštovani direktor Radio-televizije Albanije (RTSH), gospod Alfred Peza,
dragi gostje,

Počaščena sem, da sem tukaj.

Današnji koncert z glasbo mojega očeta Bojana Adamiča v izvedbi simfoničnega orkestra Albanske radiotelevizije s slovenskim dirigentom Simonom Krečičem, je nadaljevanje sodelovanja na kulturnem področju naših dveh držav, ki ga je že dolgo nazaj leta 1947 pričel moj oče. Upamo, da je oče pustil pomemben pečat, ne le v okviru ustanavljanja orkestra, ampak tudi širše.

V tistih časih je v Albaniji primanjkovalo učiteljskega kadra in pomembno je bilo načrtno kulturno sodelovanje med Jugoslavijo in Albanijo ter pošiljanje novih glasbenih pedagogov septembra 1947. Zato je bil moj oče takrat v Albaniji, kot predhodnik večje skupine.

Svoje delo na Radiu Tirana in svoje vtise o življenju v Albaniji je opisal v pismih, ki jih je pisal svoji ženi (kasneje moji mami) in v poročilu, ki ga je leta 1947 predložil Odboru za kulturo in umetnost v Beogradu, Jugoslavija.

To so njegove besede o orkestru: »V tistih časih je bil orkester Radia Tirana edini reprezentativni orkester, sestavljen iz civilistov, domnevno profesionalcev z malo znanja, in vojaških oseb, ki so bile polno zaposlene tudi z igranjem v svoji »Bandi Militare«, kjer so večinoma igrali koračnice. Vadili naj bi vsak dan, razen ob nedeljah, med 10.30 in 13.30. Zaradi različnih zamud je bilo to le 1,5 ure namesto 3. Eden od razlogov je bil, da je bil Studio v majhni sobi Radia Tirana, kjer je bilo poleti zelo vroče.

Starostna struktura orkestra je bila pestra, veliko jih ni znalo brati not, vsi pa so bili glasbeno nadarjeni».

Moj oče je bil izjemno očaran nad izvirnimi albanskimi folklornimi elementi, nad nošami, nad pokrajino, nad ljudmi, predvsem pa nad glasbo. Potem, ko sem obiskala številne kraje v Albaniji in lani tudi čudoviti folklorni festival v Gyrocastri, ga globoko razumem.

Kot rada rečem, zdaj hodim po očetovih stopinjah po Albaniji.

V njegovi glasbi je sled Albanije, v naši družini je vedno bila tudi sled Albanije.

S sinom Gregorjem, ki je danes tukaj z mano, in vso mojo družino bi se vam želela zahvaliti za izjemno pozornost, ki ste jo v zadnjih letih namenili mojemu očetu v vaši državi.

- 4. maja 2022, točno 75 let po očetovem prihodu v Tirano, je na Albanski akademiji za znanosti potekal mednarodni simpozij o njegovem življenju in delu.
- 8. februarja letos, na Prešernov dan, naš največji kulturni dan (moj oče je leta 1979 prejel Prešernovo nagrado za svoj filmski in zabavni opus), je bila v Gledališču Opera in balet v Tirani na slavnostnem dogodku predstavljena knjiga »Skladatelj Bojan Adamič v Albaniji«, ki jo je napisal prof. Vasil Tole s poglavjem dr. Darje Koter iz Akademije za glasbo za glasbo
- In danes smo na koncertu očetove glasbe. Ena od skladb je Sonatina, ki jo je moj oče napisal tukaj v Tirani septembra 1947. Druga pa je Pomladno hrepenenje, zvočni posnetek priljubljenega slovenskega filma Vesna.

Vse to ne pomeni le velike časti za našo družino, temveč tudi zavezo z naše strani za nadaljnje sodelovanje na kulturnem področju med našima državama.

Dovolite mi, da se na koncu zahvalim našemu veleposlaniku, gospodu Petru Japlju.

Spoštovani gospod veleposlanik, vaš občutek pomena povezovanja Slovenije in Albanije na kulturnem področju in širše, s katerim je pričel moj oče že leta 1947, se je uresničil v resnično prijateljskem in hkrati strokovnem sodelovanju.

Veselimo se nadaljnjega sodelovanja v prihodnjih letih.

Hvala in uživajte v glasbi.

Lep večer želim.